

[Ministeren for offentlige arbejder]

valget som helhed for det gennemførte arbejde med dette lovforslag. Det har været et stort materiale, som har skullet bearbejdes og gennemgås, men de grundlæggende rapporter har udvalget som bekendt modtaget før lovforslaget. Dermed kan man sige, at der har været tale om to – undskyld udtrykket – ligeværdige modparter, fordi man har haft samme mulighed som ministeren for at følge forundersøgelserne i forbindelse med dette store og meget vigtige anlægsprojekt.

Dernæst vil jeg gerne have lov til at rette en beroligende tak til udvalgsflertallet og flertallet af ordførerne for fuld tilslutning til lovforslaget. Det har været mig magtpåliggende at udforme lovforslaget på en sådan måde, at aftaleparterne i denne sag har kunnet give deres fulde tilslutning til loyal opfyldelse af den politisk indgåede aftale af 12. juni 1986. Det er et mål, som nu er nået, et mål, som ikke alene jeg selv er glad for, men som også aftaleparterne bag forliget af juni 1986 er glade for.

Som sagt indledningsvis foreligger der et stort undersøgelsesmateriale. Det indebærer, at Folketinget på mange punkter har haft et mere detaljeret beslutningsgrundlag i denne sag end i flertallet af andre anlægssager. Det er naturligvis særdeles ønskeligt, for det er en vigtig sag, vi har med at gøre. Men det må omvendt ikke føre til den antagelse, at alle projekterings spørgsmål kan forventes løst, før undersøgelserne er foretaget, og før et projekt er endeligt udarbejdet.

På den baggrund er det klart, at jeg meget bestemt må tilbagevise udtalelsen i udvalgsbetænkningen fra udvalgets mindretal om, at det er et alt for løst grundlag at træffe beslutning på. Når vi tager i betragtning de talrige undersøgelser og vurderinger, der allerede er foretaget, og det antal rapporter, der foreligger, er et sådant postulat for mig at se ikke særlig hensigtsmæssigt, og jeg må også betegne det som værende ikke særlig rimeligt at fremkomme med.

Det er ikke uden grund, at anlæggets mulige påvirkning af vandmiljøet i de omliggende farvande har påkaldt sig stor opmærksomhed. Men det er forkert, når denne opmærksomhed om en væsentlig problemstilling anvendes til at dramatisere situationen. Det er nemlig det, man gør, når man f.eks. i forbindelse med kompensationsudbygninger for at sikre uændret vandgennemstrømning

taler om en lokal naturkatastrofe. Den omstændighed, at man undersøger og nøje vurderer et bestemt problem, bør ikke anvendes til at fremstille problemet, som om det overhovedet ikke kan løses. Meget kan løses, og også dette vil kunne løses. Det er jeg fuldt overbevist om.

Et andet væsentligt punkt, som drøftelserne har samlet sig om, er spørgsmålet om jernbanetunnelen under Østerrenden. Valget står her mellem en sænketunnel og en bore-tunnel. Det er min sikre opfattelse, at det ville være forkert at træffe dette rent tekniske valg i loven. Først når alle væsentlige undersøgelser og vurderinger af de to muligheder er foretaget, har vi det nødvendige beslutningsgrundlag. Væsentligt for Folketinget på dette punkt er, at der ikke foreligger noget om, at ikke både en sænketunnel og en bore-tunnel kan udføres på en sådan måde, at de hensyn, der skal tilgodeses, kan blive varetaget på tilfredsstillende vis.

Udvalgets mindretal tager imidlertid i meget kraftige vendinger til orde for, at der også i lovforslaget skulle åbnes mulighed for at arbejde videre med projekter, der indebærer anvendelse af bore-tunnel under hele Storebælt, også for så vidt angår motorvejsforbindelsen.

Hvad angår anlægget over Vesterrenden, er det gennem de hidtidige undersøgelser godtgjort, at en bro af den højde, som der her er tale om – der er tale om 14 m – er det anlægssøkonomisk rigtige alternativ, når både jernbane og vej skal føres over. Der er ikke rimelighed i at arbejde videre med andre projekter.

Hvad angår motorvejsforbindelsen til krydsning af Østerrenden må det tages i betragtning, at en motorvejstunnel skal have en diameter på 13–14 m, mens en jernbanetunnel kun har en diameter på 8 m. At der teknisk bedømt er tale om en væsentligt anden opgave, synes umiddelbart at være ganske og aldeles letforståeligt.

Jeg har under udvalgsarbejdet oplyst, at vi fra et engelsk rådgivningsfirma har fået et foreløbigt overslag over, hvad tunneler fra kyst til kyst vil koste. Dette skøn lyder på 15 mia. kr. mod – og det synes jeg er vigtigt at få understreget – de 12,9 mia. kr., vi har for så vidt angår lovforslagets anlæg. Der er ikke tale om nogen form for frådseri. Jeg synes, der er tale om, at vi har et rimeligt og særde-